

¹Da zogen die Kinder Israel aus und versammelten sich zuhauf wie ein Mann, von Dan bis gen Beer-Seba und vom Lande Gilead zu dem HERRN gen Mizpa;² und traten zuhauf die Obersten des ganzen Volks aller Stämme Israels in der Gemeinde Gottes, vierhunderttausend Mann zu Fuß, die das Schwert auszogen.³ Aber die Kinder Benjamin hörten, daß die Kinder Israel hinauf gen Mizpa gezogen waren. Und die Kinder Israel sprachen: Sagt, wie ist das Übel zugegangen?⁴ Da antwortete der Levit, des Weibes Mann, die erwürgt war, und sprach: Ich kam gen Gibeä in Benjamin mit meinem Keksweibe, über Nacht dazubleiben.⁵ Da machten sich wider mich auf die Bürger zu Gibeä und umgaben mich im Hause des Nachts und gedachten, mich zu erwürgen; und haben mein Keksweib geschändet, daß sie gestorben ist.⁶ Da faßte ich mein Keksweib und zerstückte es und sandte es in alle Felder des Erbes Israels; denn sie haben einen Mutwillen und eine Torheit getan in Israel.⁷ Siehe, da seid ihr Kinder Israel alle; schafft euch Rat und tut hierzu!⁸ Da machte sich alles Volk auf wie ein Mann und sprach: Es soll niemand in seine Hütte gehen noch in sein Haus kehren;⁹ sondern das wollen wir jetzt tun wider Gibeä:¹⁰ laßt uns losen und nehmen zehn Mann von hundert, und hundert von tausend, und tausend von zehntausend aus allen Stämmen Israels, daß sie Speise nehmen für das Volk, daß es komme und tue mit Gibeä-Benjamin nach all seiner Torheit, die es in Israel getan hat.¹¹ Also versammelten sich zu der Stadt alle

¹فَحَرَجَ جَمِيعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَاجْتَمَعَتِ الْجَمَاعَةُ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ، مِنْ دَانَ إِلَى بَيْرِ سَعِبَ مَعَ أَرْضِ جِلْعَادَ، إِلَى الرَّبِّ فِي الْمِصْطَفَاةِ.² وَوَقَفَ وَجُوهُ جَمِيعِ الشَّعْبِ، جَمِيعِ أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ فِي مَجْمَعِ شَعْبِ اللَّهِ، أَرْبَعُ مِائَةِ أَلْفٍ رَجُلٍ مُخْتَرِطِي السَّيْفِ.³ فَسَمِعَ بَنُو بِيَامِينَ أَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ صَعِدُوا إِلَى الْمِصْطَفَاةِ. وَقَالَ بَنُو إِسْرَائِيلَ، تَكَلَّمُوا. كَيْفَ كَانَتْ هَذِهِ الْقَبَاحَةُ.⁴ فَأَجَابَ الْأَوِيُّ يَغْلُ الْمَرَاةَ الْمَقْتُولَةَ، دَخَلْتُ أَنَا وَسُرَّتِي إِلَى جِنْعَةِ التِّي لِبِيَامِينَ لِنَبِيتٍ.⁵ فَقَامَ عَلَيَّ أَصْحَابُ جِنْعَةِ وَأَخَاطُوا عَلَيَّ بِالْيَبِيتِ لَيْلًا وَهَمُّوا بِقَتْلِي، وَأَذَلُّوا سُرَّتِي حَتَّى مَاتَتْ.⁶ فَأَمْسَكْتُ سُرَّتِي وَقَطَعْتُهَا وَأَرْسَلْتُهَا إِلَى جَمِيعِ حُقُولِ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّهُمْ قَعَلُوا رَذَالَةً وَقَبَاحَةً فِي إِسْرَائِيلَ. هُوَذَا كُلُّكُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ. هَانُوا حُكْمَكُمْ وَرَأَيْكُمْ هَهُنَا.⁸ فَقَامَ جَمِيعُ الشَّعْبِ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ وَقَالُوا، لَا يَذْهَبُ أَحَدٌ مِنَّا إِلَى حَبْمَتِهِ وَلَا يَمِيلُ أَحَدٌ إِلَى بَيْتِهِ.⁹ وَالْآنَ هَذَا هُوَ الْأَمْرُ الَّذِي تَعْمَلُهُ جِنْعَةُ. عَلَيْهَا بِالْفُرْعَةِ.¹⁰ فَتَأْخُذُ عَشْرَةَ رِجَالٍ مِنْ الْمِئَةِ مِنْ جَمِيعِ أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ، وَمِئَةً مِنَ الْأَلْفِ، وَأَلْفًا مِنَ الرَّبْوَةِ، لِأَجْلِ أَخْذِ زَادٍ لِلشَّعْبِ لِيَفْعَلُوا عِنْدَ دُحُولِهِمْ جِنْعَةَ بِيَامِينَ حَسَبَ كُلِّ الْقَبَاحَةِ الَّتِي فَعَلَتْ بِإِسْرَائِيلَ.¹¹ فَاجْتَمَعَ جَمِيعُ رِجَالِ إِسْرَائِيلَ عَلَى الْمَدِينَةِ مُتَّحِدِينَ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ.¹² وَأَرْسَلَ أَسْبَاطُ إِسْرَائِيلَ رِجَالًا إِلَى جَمِيعِ أَسْبَاطِ بِيَامِينَ قَائِلِينَ، مَا هَذَا الشَّرُّ الَّذِي صَارَ فِيكُمْ.¹³ فَالآنَ سَلِّمُوا الْقَوْمَ بَنِي بَلِيْعَالِ الَّذِينَ فِي جِنْعَةِ لِنَقْتُلَهُمْ وَنَسْرِعَ الشَّرَّ مِنْ إِسْرَائِيلَ. قَلَمَ يَرُدُّ بَنُو بِيَامِينَ أَنْ يَسْمَعُوا لَصَوْتِ إِخْوَتِهِمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ.¹⁴ فَاجْتَمَعَ بَنُو بِيَامِينَ مِنَ الْمُدُنِ إِلَى جِنْعَةِ لِيَخْرُجُوا لِمُخَارَبَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ.¹⁵ وَغَدَّ بَنُو بِيَامِينَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنَ الْمُدُنِ سِتَّةَ وَعِشْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ مُخْتَرِطِي السَّيْفِ، مَا عَدَا سَكَّانَ جِنْعَةِ الَّذِينَ عُذُّوا سَبْعَ مِئَةِ رَجُلٍ مُنْتَحِبِينَ.¹⁶ مِنْ جَمِيعِ هَذَا الشَّعْبِ سَبْعُ مِئَةِ رَجُلٍ مُنْتَحِبُونَ عُسْرَ. كُلُّ هَؤُلَاءِ يَزْمُونَ الْحَجَرَ بِالْمِغْلَاحِ عَلَى الشَّعْرَةِ وَلَا يُخْطِئُونَ.¹⁷ وَغَدَّ رِجَالُ إِسْرَائِيلَ مَا عَدَا بِيَامِينَ أَرْبَعُ مِئَةِ أَلْفٍ رَجُلٍ مُخْتَرِطِي السَّيْفِ. كُلُّ هَؤُلَاءِ رِجَالُ حَرْبٍ.¹⁸ فَقَامُوا وَصَعِدُوا إِلَى بَيْتِ إِيلَ وَسَأَلُوا اللَّهَ، مَنْ يَصْعَدُ مِنَّا أَوَّلًا لِمُخَارَبَةِ بَنِي بِيَامِينَ. فَقَالَ الرَّبُّ، يَهُودَا أَوَّلًا.¹⁹ فَقَامَ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي الصَّبَاحِ وَتَرَلُّوا عَلَى جِنْعَةِ.²⁰ وَخَرَجَ رِجَالُ إِسْرَائِيلَ لِمُخَارَبَةِ بِيَامِينَ، وَصَفَّ رِجَالُ إِسْرَائِيلَ أَنْفُسَهُمْ لِلْحَرْبِ عِنْدَ جِنْعَةِ.²¹ فَحَرَجَ بَنُو

Männer Israels, wie ein Mann verbunden.¹² Und die Stämme Israels sandten Männer zu allen Geschlechtern Benjamins und ließen ihnen sagen: Was ist das für eine Bosheit, die bei euch geschehen ist?¹³ So gebt nun her die Männer, die bösen Buben zu Gibeä, daß wir sie töten und das Übel aus Israel tun! Aber die Kinder Benjamin wollten nicht gehorchen der Stimme ihrer Brüder, der Kinder Israel;¹⁴ sondern versammelten sich aus den Städten gen Gibeä, auszuziehen in den Streit wider die Kinder Israel.¹⁵ Und wurden des Tages gezählt der Kinder Benjamin aus den Städten sechszwanzigtausend Mann, die das Schwert auszogen, ohne die Bürger zu Gibeä, deren wurden siebenhundert gezählt, auserlesene Männer.¹⁶ Und unter allem diesem Volk waren siebenhundert Mann auserlesen, die links waren und konnten mit der Schleuder ein Haar treffen, daß sie nicht fehlten.¹⁷ Aber derer von Israel (ohne die von Benjamin) wurden gezählt vierhunderttausend Mann, die das Schwert führten, und alle streitbare Männer.¹⁸ Die machten sich auf und zogen hinauf gen Beth-el und fragten Gott und sprachen: Wer soll vor uns hinaufziehen, den Streit anzufangen mit den Kindern Benjamin? Der HERR sprach: Juda soll anfangen.¹⁹ Also machten sich die Kinder Israel des Morgens auf und lagerten sich vor Gibeä.²⁰ Und ein jeder Mann von Israel ging heraus, zu streiten mit Benjamin, und schickten sich, zu streiten wider Gibeä.²¹ Da fielen die Kinder Benjamin heraus aus Gibeä und schlugen des Tages unter Israel zweiundzwanzigtausend zu

بَنِيَامِينَ مِنْ جَبْعَةَ وَأَهْلَكُوا مِنْ إِسْرَائِيلَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
أَتَيْنَ وَعِشْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ إِلَى الْأَرْضِ. ²² وَتَسَدَّدَ رَجُلُ
إِسْرَائِيلَ وَعَادُوا قَاصِطُفُوا لِلْحَرْبِ فِي الْمَكَانِ الَّذِي
اضْطَفُّوا فِيهِ فِي الْيَوْمِ الْأَوَّلِ. ²³ ثُمَّ صَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ
وَبَكَوْا أَمَامَ الرَّبِّ إِلَى الْمَسَاءِ، وَسَأَلُوا الرَّبَّ، هَلْ أَعُوذُ
أَتَقَدَّمُ لِمُحَارَبَةِ بَنِي بَنِيَامِينَ أَخِي. فَقَالَ الرَّبُّ، اضْعُدُوا
إِلَيْهِ. ²⁴ فَقَدَّمَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى بَنِي بَنِيَامِينَ فِي الْيَوْمِ
الثَّانِي، ²⁵ فَخَرَجَ بَنِيَامِينَ لِلِقَائِهِمْ مِنْ جَبْعَةَ فِي الْيَوْمِ
الثَّانِي، وَأَهْلَكَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَيْضًا ثَمَانِيَةَ عَشَرَ أَلْفَ
رَجُلٍ إِلَى الْأَرْضِ. كُلُّ هَؤُلَاءِ مُحْتَطُّو السَّيْفِ. ²⁶ فَصَعِدَ
جَمِيعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكُلُّ الشَّعْبِ وَجَاءُوا إِلَى بَيْتِ إِيْل
وَبَكَوْا وَجَلَسُوا هُنَاكَ أَمَامَ الرَّبِّ، وَصَامُوا ذَلِكَ الْيَوْمَ إِلَى
الْمَسَاءِ، وَأَضْعَدُوا مُحَرَّقَاتٍ وَذَبَائِحَ سَلَامَةٍ أَمَامَ
الرَّبِّ. ²⁷ وَسَأَلَ بَنُو إِسْرَائِيلَ الرَّبَّ، وَهَذَاكَ تَابُوثُ عَهْدِ
اللَّهِ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ. ²⁸ وَفِيحَاسٍ بْنُ أَلْعَازَارِ بْنِ هَارُونَ
وَاقِفٌ أَمَامَهُ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ أَعُوذُ أَيْضًا لِلْخُرُوجِ لِمُحَارَبَةِ
بَنِي بَنِيَامِينَ أَخِي أَمْ أَكْفُ. فَقَالَ الرَّبُّ، اضْعُدُوا، لِأَنِّي
عَدَا أَذْفَعُهُمْ لِيَدِكَ. ²⁹ وَوَضَعَ إِسْرَائِيلُ كَيْمِينَ عَلَى جَبْعَةَ
مُحِيطًا. ³⁰ وَصَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ عَلَى بَنِي بَنِيَامِينَ فِي الْيَوْمِ
الثَّالِثِ وَاضْطَفُّوا عِنْدَ جَبْعَةَ كَالْمَرَّةِ الْأُولَى
وَالثَّانِيَةِ. ³¹ فَخَرَجَ بَنُو بَنِيَامِينَ لِلِقَاءِ الشَّعْبِ وَانْجَدُّوا عَنْ
الْمَدِينَةِ، وَأَخَذُوا يَصْرُبُونَ مِنَ الشَّعْبِ قَتَلَى كَالْمَرَّةِ
الْأُولَى وَالثَّانِيَةِ فِي السَّكِّ الَّذِي اخْدَاهَا تَصْعَدُ إِلَى بَيْتِ
إِيْل، وَالْآخَرَى إِلَى جَبْعَةَ فِي الْخَفْلِ تَحَوُّ ثَلَاثِينَ رَجُلًا مِنْ
إِسْرَائِيلَ. ³² وَقَالَ بَنُو بَنِيَامِينَ، إِنَّهُمْ مُنْهَزِمُونَ أَمَامَنَا كَمَا
فِي الْأَوَّلِ. وَأَمَّا بَنُو إِسْرَائِيلَ فَقَالُوا، لِنَهْزُبْ وَنَجْذِبَهُمْ
عَنِ الْمَدِينَةِ إِلَى السَّكِّ. ³³ وَقَامَ جَمِيعُ رِجَالِ إِسْرَائِيلَ
مِنْ أَمَاكِيهِمْ وَاضْطَفُّوا فِي بَغِلِ تَامَارَ، وَنَارَ كَيْمِينَ
إِسْرَائِيلَ مِنْ مَكَانِهِ مِنْ عَرَاءِ جَبْعَةَ. ³⁴ وَجَاءَ مِنْ مُقَابِلِ
جَبْعَةَ عَشْرَةُ آلَافٍ رَجُلٍ مُسْتَحْبُونَ مِنْ كُلِّ إِسْرَائِيلَ،
وَكَانَتْ الْحَرْبُ شَدِيدَةً، وَهُمْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ الشَّرَّ قَدْ
مَسَّهُمْ. ³⁵ فَصَرَبَ الرَّبُّ بَنِيَامِينَ أَمَامَ إِسْرَائِيلَ، وَأَهْلَكَ
بَنُو إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِيَامِينَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ خَمْسَةَ
وَعِشْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ وَمِئَةَ رَجُلٍ. كُلُّ هَؤُلَاءِ مُحْتَطُّو
السَّيْفِ. ³⁶ وَرَأَى بَنُو بَنِيَامِينَ أَنَّهُمْ قَدْ انْكَسَرُوا. وَأَعْطَى
رِجَالُ إِسْرَائِيلَ مَكَانًا لِبَنِيَامِينَ لِأَنَّهُمْ اتَّكَلُوا عَلَى الْكَيْمِينَ
الَّذِي وَضَعُوهُ عَلَى جَبْعَةَ. ³⁷ فَاسْرَعَ الْكَيْمِيُّ وَافْتَحَمُوا
جَبْعَةَ، وَزَحَفَ الْكَيْمِيُّ وَصَرَبَ الْمَدِينَةَ كُلَّهَا بِخَدِّ
السَّيْفِ. ³⁸ وَكَانَ الْمِبْعَادُ بَيْنَ رِجَالِ إِسْرَائِيلَ وَبَيْنَ الْكَيْمِينَ

Boden.²² Aber das Volk der Männer von Israel ermannte sich und stellte sich auf, noch weiter zu streiten am selben Ort, da sie sich des vorigen Tages gestellt hatten.²³ Und die Kinder Israel zogen hinauf und weinten vor dem HERRN bis an den Abend und fragten den HERRN und sprachen: Sollen wir wieder nahen, zu streiten mit den Kindern Benjamin, unsern Brüdern? Der HERR sprach: Zieht hinauf zu ihnen!²⁴ Und da die Kinder Israel sich machten an die Kinder Benjamin des andern Tages,²⁵ fielen die Benjaminer heraus aus Gibeon ihnen entgegen desselben Tages und schlugen von den Kindern Israel noch achtzehntausend zu Boden, die alle das Schwert führten.²⁶ Da zogen alle Kinder Israel hinauf und alles Volk und kamen gen Beth-El und weinten und blieben daselbst vor dem HERRN und fasteten den Tag bis zum Abend und opferten Brandopfer und Dankopfer vor dem HERRN.²⁷ Und die Kinder Israel fragten den HERRN (es war aber daselbst die Lade des Bundes Gottes zu der Zeit,²⁸ und Pinehas, der Sohn Eleasars, Aarons Sohns, stand vor ihm zu der Zeit) und sprachen: Sollen wir weiter ausziehen, zu streiten mit den Kindern Benjamin, unsern Brüdern, oder sollen wir ablassen? Der HERR sprach: Zieht hinauf; morgen will ich sie in eure Hände geben.²⁹ Und die Kinder Israel stellten einen Hinterhalt auf Gibeon umher.³⁰ Und zogen also die Kinder Israel hinauf des dritten Tages gegen die Kinder Benjamin und stellten sich wider Gibeon wie zuvor zweimal.³¹ Da fuhren die Kinder Benjamin heraus, dem Volk entgegen, und wurden losgerissen von der

إِصْعَادَهُمْ يَكْتَرِي عِلَامَةُ الدُّخَانِ مِنَ الْمَدِينَةِ.³⁹ وَلَمَّا انْقَلَبَ رَجُلٌ إِسْرَائِيلَ فِي الْحَرْبِ ابْتَدَأَ بَنِيَامِينَ يَضْرِبُونَ قَتْلَى مِنْ رَجَالِ إِسْرَائِيلَ تَحَوُّ ثَلَاثِينَ رَجُلًا، لِأَنَّهُمْ قَالُوا، إِنَّمَا هُمْ مِنْهُمْ مُنْهَزِمُونَ مِنْ أَمَامِنَا كَالْحَرْبِ الْأُولَى.⁴⁰ وَلَمَّا ابْتَدَأَتِ الْعِلَامَةُ تَصْعَدُ مِنَ الْمَدِينَةِ عَمُودٌ دُخَانٍ، اتَّفَقَتِ بَنِيَامِينَ إِلَى وَرَائِهِ وَإِذَا بِالْمَدِينَةِ كُلِّهَا تَصْعَدُ تَحَوُّ السَّمَاءِ.⁴¹ وَرَجَعَ رَجُلٌ إِسْرَائِيلَ وَهَرَبَ رَجُلٌ بَنِيَامِينَ يَرْعَدُهُ، لِأَنَّهُمْ رَأَوْا أَنَّ الشَّرَّ قَدْ مَسَّهُمْ.⁴² وَرَجَعُوا أَمَامَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي طَرِيقِ الْبَرِّيَّةِ، وَلَكِنَّ الْقِتَالَ أَدْرَكَهُمْ، وَالَّذِينَ مِنَ الْمُدُنِ أَهْلَكُوهُمْ فِي وَسْطِهِمْ.⁴³ فَخَاوَطُوا بَنِيَامِينَ وَطَارَدُوهُمْ بِسُهُولَةٍ، وَأَدْرَكَوهُمْ مُقَابِلَ جَبْعَةَ لِحْهَةٍ شُرُوقِ الشَّمْسِ.⁴⁴ فَسَقَطَ مِنْ بَنِيَامِينَ ثَمَانِيَةَ عَشَرَ أَلْفَ رَجُلٍ. جَمِيعُ هَؤُلَاءِ دَوُّوا بِأَسٍ.⁴⁵ قَدَّارُوا وَهَرَبُوا إِلَى الْبَرِّيَّةِ إِلَى صَخْرَةِ رَمُونَ. فَالْتَقَطُوا مِنْهُمْ فِي السَّكِكِ خَمْسَةَ أَلْفِ رَجُلٍ، وَشَدُّوا وَرَاءَهُمْ إِلَى جِدْعُومَ وَقَتَلُوا مِنْهُمْ أَلْفِي رَجُلٍ. وَكَانَ جَمِيعُ السَّاقِطِينَ مِنْ بَنِيَامِينَ خَمْسَةَ وَعِشْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ مُخْطَرِطِي السَّيْفِ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ. جَمِيعُ هَؤُلَاءِ دَوُّوا بِأَسٍ.⁴⁷ وَدَارَ وَهَرَبَ إِلَى الْبَرِّيَّةِ إِلَى صَخْرَةِ رَمُونَ سِتُّ مِائَةٍ رَجُلٍ وَأَقَامُوا فِي صَخْرَةِ رَمُونَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ.⁴⁸ وَرَجَعَ رَجُلٌ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى بَنِي بَنِيَامِينَ وَضَرَبُوهُمْ بِحَدِّ السَّيْفِ مِنَ الْمَدِينَةِ بِأَسْرِهَا، حَتَّى الْبَهَائِمِ، حَتَّى كُلِّ مَا وَجَدَ. وَأَيْضًا جَمِيعُ الْمُدُنِ الَّتِي وَجَدَتْ أَحْرَقُوهَا بِالنَّارِ.

Stadt und fingen an zu schlagen und zu verwunden etliche vom Volk, wie zuvor zweimal, im Felde auf zwei Straßen, deren eine gen Beth-El, die andere gen Gibeon geht, bei dreißig Mann in Israel.³² Da gedachten die Kinder Benjamin: Sie sind geschlagen vor uns wie vorhin. Aber die Kinder Israel sprachen: Laßt uns fliehen, daß wir sie von der Stadt reißen auf die Straßen!³³ Da machten sich auf alle Männer von Israel von ihrem Ort und stellten sich zu Baal-Thamar. Und der Hinterhalt Israels brach hervor an seinem Ort, von der Höhle Geba,³⁴ und kamen gen Gibeon zehntausend Mann, auserlesen aus ganz Israel, daß der Streit hart ward; sie aber wußten nicht, daß sie das Unglück treffen würde.³⁵ Also schlug der HERR den Benjamin vor den Kindern Israel, daß die Kinder Israel auf den Tag verderbten fünfundzwanzigtausend und hundert Mann in Benjamin, die alle das Schwert führten.³⁶ Denn da die Kinder Benjamin sahen, daß sie geschlagen waren, gaben ihnen die Männer Israels Raum; denn sie verließen sich auf den Hinterhalt, den sie bei Gibeon aufgestellt hatten.³⁷ Und der Hinterhalt eilte auch und brach hervor auf Gibeon zu und zog hinan und schlug die ganze Stadt mit der Schärfe des Schwerts.³⁸ Sie hatten aber abgeredet miteinander, die Männer von Israel und der Hinterhalt, mit dem Schwert über sie zu fallen, wenn der Rauch aus der Stadt sich erhöhe.³⁹ Da nun die Männer von Israel sich wandten im Streit und Benjamin anfang zu schlagen und verwundeten in Israel bei dreißig Mann und gedachten: Sie sind vor uns

geschlagen wie im vorigen Streit,⁴⁰ da fing an sich zu erheben von der Stadt ein Rauch stracks über sich. Und Benjamin wandte sich hinter sich, und siehe, da ging die Stadt ganz auf den Himmel.⁴¹ Und die Männer von Israel wandten sich auch um. Da erschrecken die Männer Benjamins; denn sie sahen, daß sie das Unglück treffen wollte.⁴² Und wandten sich von den Männern Israels auf den Weg zur Wüste; aber der Streit folgte ihnen nach, und die von den Städten hineingekommen waren, die verderbten sie drinnen.⁴³ Und sie umringten Benjamin und jagten ihn bis gen Menuha und zertraten sie bis vor Gibeon gegen der Sonne Aufgang.⁴⁴ Und es fielen von Benjamin achtzehntausend Mann, die alle streitbare Männer waren.⁴⁵ Da wandten sie sich und flohen zu der Wüste, an den Fels Rimmon; aber auf derselben Straße schlugen sie fünftausend Mann und folgten ihnen hintennach bis gen Gideon und schlugen ihrer zweitausend.⁴⁶ Und also fielen des Tages von Benjamin fünfundzwanzigtausend Mann, die das Schwert führten und alle streitbare Männer waren.⁴⁷ Nur sechshundert Mann wandten sich und flohen zur Wüste, zum Fels Rimmon, und blieben im Fels Rimmon, vier Monate.⁴⁸ Und die Männer Israels kamen wieder zu den Kindern Benjamin und schlugen mit der Schärfe des Schwerts die in der Stadt, Leute und Vieh und alles, was man fand; und alle Städte, die man fand, verbrannte man mit Feuer.